

VEGETATIEONDERZOEK

‘een cultuurhistorische waardebeoordeling’

Hoogeweg 73a, Heiloo

COLOFON

Rapportage vegetatieonderzoek, Hoogeweg 73a, Heiloo

Opdrachtgever	Dhr. A. Kweldam
Uitgevoerd door	Bureau Buitenwaard Bosweg 27 3922 GK Elst (Ut) t. 06 22089164 e. info@bureaubuitenwaard.nl w. www.buitenwaard-ecologie.nl
Kamer van Koophandel	77768116
BTW nr	NL861135404B01
IBAN	NL51 KNAB 0737 2769 75
Veldonderzoek	Dhr. D.J. Gijsbertsen MSc.
Tekst en samenstelling	Dhr. D.J. Gijsbertsen MSc.
Collegiale toets	Mevr. C. Koch MSc.
Status	Definitief
Datum	24 januari 2023

INHOUDSOPGAVE

1.	INLEIDING	2
1.1	Aanleiding	2
1.2	Vraagstelling	2
1.3	Onderzoeksmethode	2
1.4	Leeswijzer	2
2	BESCHRIJVING PLANGEBIED	3
2.1	Situering.....	3
2.2	Algemene kenmerken.....	3
3	HISTORISCHE ONTWIKKELING	4
3.1	Ontstaan en vorming	4
3.2	Kaartmateriaal	4
3.3	Bodem.....	5
3.4	Wallen.....	6
3.5	Recent gebruik.....	6
4	AANWEZIGE VEGETATIE	7
4.1	Kruidlaag	7
4.2	Struiklaag	7
4.3	Boomlaag.....	8
5	ANALYSE EN CONCLUSIE	10
5.1	Historie	10
5.2	Vegetatie.....	10
5.3	Conclusie en aanbevelingen	10
6	GERAADPLEEGDE BRONNEN	11
6.1	Literatuur	11
6.2	Online bronnen.....	Error! Bookmark not defined.
	FOTOVERSLAG 19 DECEMBER 2022	12
	LIJST VAN BOMEN EN STRUIKEN.....	13

1. INLEIDING

1.1 Aanleiding

In opdracht van dhr. A. Kweldam heeft Bureau Buitenwaard BV, een vegetatieonderzoek uitgevoerd in plangebied Hoogeweg 73a te Heiloo (provincie Noord-Holland).

De initiatiefnemer is voornemens de functie van het plangebied te wijzigen naar 'wonen'. Hierbij kunnen in de toekomst wijzigingen doorgevoerd worden waaronder de sloop van aanwezige bebouwing en het rooien van bomen. Gemeente Heiloo heeft initiatiefnemer verzocht een cultuurhistorische waardebeoordeling van de aanwezige bomen uit te voeren. Onderhavige rapportage beschrijft de in het plangebied aanwezige bomen en struiken (vegetatie).

1.2 Vraagstelling

Met dit onderzoek worden de volgende vragen beantwoord:

1. Welke boom- en struiksoorten zijn in het plangebied aanwezig?
2. Wat zijn de (cultuur)historische kenmerken van het plangebied in relatie tot de aanwezige opstand van bomen en struiken?
3. Welke elementen (bomen en struiken) kunnen worden geclassificeerd als cultuurhistorisch waardevol?

1.3 Onderzoeksmethode

Ter beantwoording van de vraagstelling in dit onderzoek is een literatuuronderzoek uitgevoerd. Het bronnen overzicht is te vinden aan het einde van deze rapportage. Aanvullend heeft op 19 december 2022 een locatie onderzoek plaatsgevonden, waarbij de aanwezige vegetatie is geïnventariseerd. Hierbij zijn de aanwezige soorten, aantallen per soort en groeiplaatsen vastgelegd. Van de opgaande bomen is de gemiddelde diameter (op 1,3 meter boven het maaiveld = DBH) bepaald. De cultuurhistorische waardebeoordeling is ten slotte uitgevoerd door de informatie van historische kaarten te combineren met de inventarisatie gegevens om zo tot een synthese te komen.

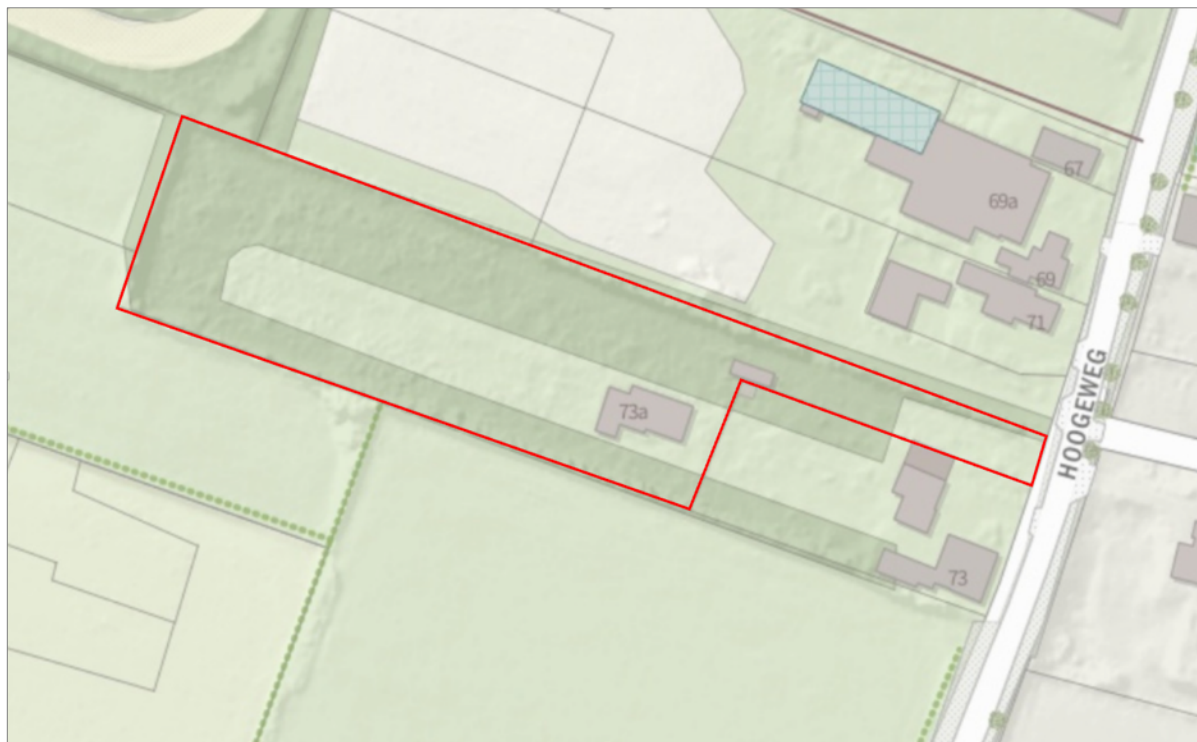
1.4 Leeswijzer

Onderhavige rapportage beschrijft de bevindingen van dit vegetatie onderzoek. In hoofdstuk 2 worden het plangebied beschreven. Hoofdstuk 3 bespreekt de vorming en cultuurhistorische kenmerken van het plangebied. Hoofdstuk 4 beschrijft de in het plangebied aanwezige vegetatie. Hoofdstuk 5 maakt een samenvattende analyse van de historie van het plangebied in relatie tot de aanwezige vegetatie. Het laatste hoofdstuk (6) sluit af met een conclusie en aanbevelingen.

2 BESCHRIJVING PLANGEBIED

2.1 Situering

Het plangebied (fig. 2.1) betreft een circa 4510 m² groot perceel gelegen aan Hoogeweg 73a in gemeente Heiloo.

Figuur 2.1 | Begranzing plangebied (rood omkaderd) (bron ondergrond: OpenTopo.nl)

2.2 Algemene kenmerken

In het plangebied zijn enkele ernstig vervallen gebouwen aanwezig. Het centrale deel van het plangebied kenmerkt zich als een verwilderde bostuin met afwisselend halfopen en gesloten begroeiing. De randen van het plangebied bestaan uit historische houtwallen met opgaand (voormalig) hakhout. De ruimere context van het plangebied bestaat uit sportvelden (zuidzijde), graslanden, akkers, tuinen en een klooster met omliggend landgoed (noordzijde).

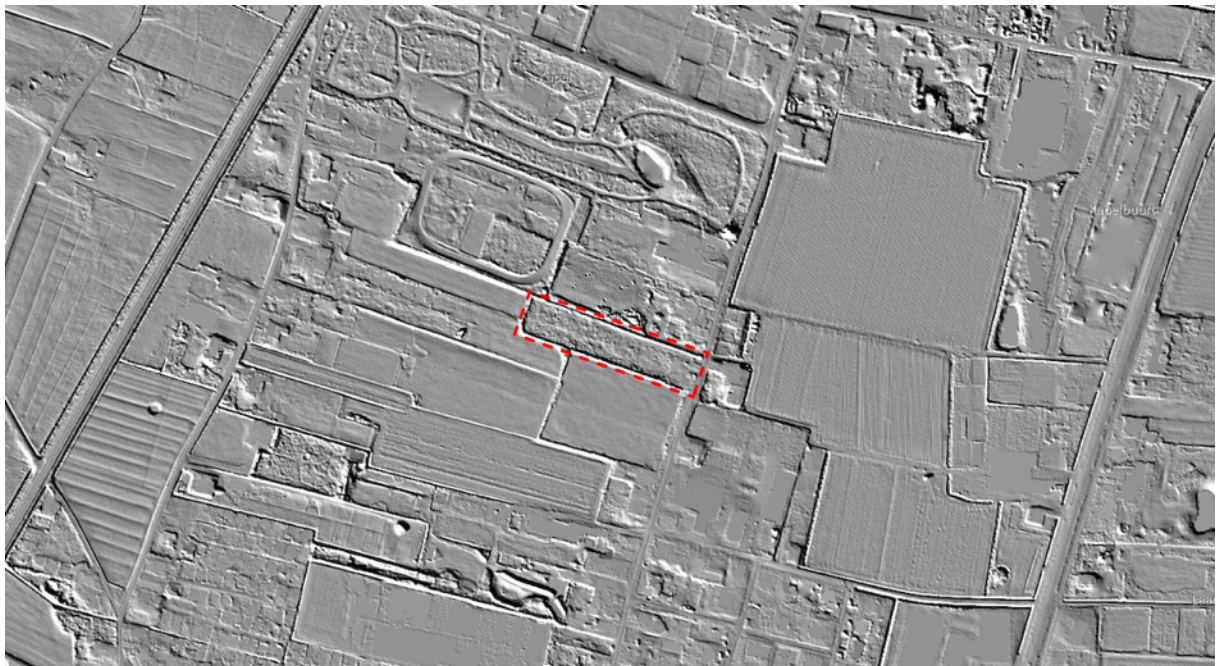
3 HISTORISCHE ONTWIKKELING

3.1 Ontstaan en vorming

Heiloo en omgeving kent een geschiedenis die terug gaat tot de vroege middeleeuwen. Volgens historische bronnen werd het gebied al in de 8e eeuw bewoond. De nederzettingen uit deze tijd liggen in de binnenduinrand of op de oude strandwallen. De oudste bouwlanden op deze strandwallen moeten zich aanpassen aan de structuur van het landschap. Hierdoor ontstonden lange ovale complexe bouwlanden (geesten genoemd) met een weg aan weerszijden. Deze karakteristieke onregelmatige blokpercelering is tot op de dag van vandaag herkenbaar in bijvoorbeeld de omgeving van Limmen.

Akkers en weidegronden werden in de loop van de tijd voorzien van een omringende grondwal. Deze diende als grensafbakening maar was soms ook het gevolg doordat op een perceel afgegraven grond aan de randen werd neergelegd. Dit afgraven vindt plaats om dicht bij het grondwater te komen. Op de grondwallen werd hout ontwikkeld waarop een hakhoutbeheer toegepast werd.

Het plangebied ligt in een dergelijk oud landschap. Op de hoogtekartaart (fig. 3.1) is de op enkele plaatsen nog aanwezige ontginningsstructuur goed te zien. De kenmerkende geesten met langsliggende wegen (hier de Hoogeweg aan de oost- en de Runxputteweg aan de westzijde) zijn goed zichtbaar. Ook de grondwallen aan de noord-, west- en zuidzijde van het plangebied zijn duidelijk zichtbaar op de kaart.

Figuur 3.1 | Reliefkaart van het plangebied (rood onderbroken lijn) in context van het omliggende landschap. (Bron: AHN4 DTM hilschade)

3.2 Kaartmateriaal

Op historisch kaartmateriaal wordt het plangebied voor het eerst weergegeven in 1850. Oudere kaarten (1815) tonen een ruimer verkavelingspatroon waarbinnen nog geen percelering is aangebracht. Tussen grofweg 1850 en 1950 wordt het plangebied in kaarten weergegeven als een open terrein met korte vegetatie. Dit in contrast tot de meest omliggende percelen die in deze periode zijn gekarteerd als beplant. Na 1950 verschuift deze situatie en maakt deze beplanting rondom het plangebied ruimte voor openterrein terwijl het plangebied geleidelijk als beplant (bebost) perceel

verschijnt. Kaartbeelden laten zien dat in deze periode, met name de jaren 60 en 70, ook veel van het historisch verkavelingspatroon in de omgeving plaats maakt voor schaalvergroting.

De bos ontwikkeling in het plangebied betreft in eerste instantie alleen de houtwallen die het perceel omzomen. Na het jaar 2000 sluit zich de begroeiing en ontstaat geleidelijk de huidige beboste situatie. Dit beeld wordt vanaf 2006 bevestigd door luchtfoto's waarop een geheel bebost perceel te zien is. Figuur 3.2 geeft een impressie van het kaartbeeld in 1900 en 2000.

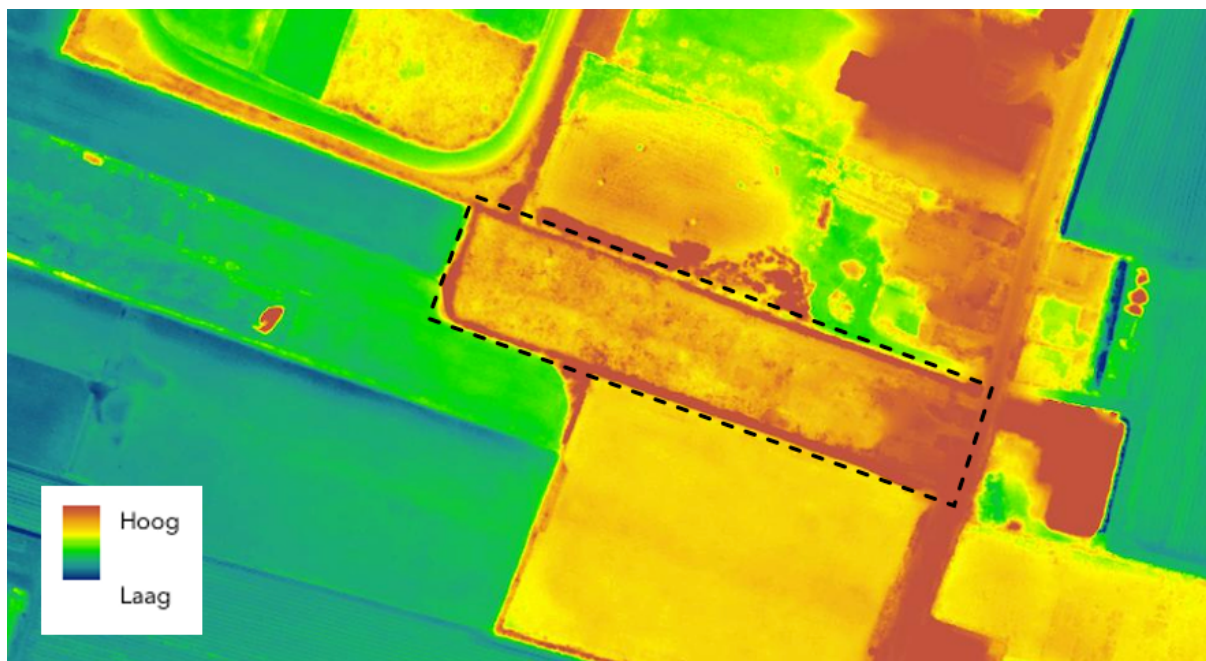

Figuur 3.2 | Historische kaart met de situatie in 1900 (links) en 2000 (rechts). Het plangebied is indicatief gemarkeerd met de rood onderbroken lijn (Bron: Topotijdreis.nl)

3.3 Bodem

De bodem in het plangebied kenmerkt zich als duinzand bovenop de strandwal van Limmen-Alkmaar. De aanduiding van dit type bodem is 'vlakvaaggrond, leemarm en zwak lemig fijn zand' (code: 7n21) (*Bodemkaart van Nederland 1:50.000*). Conform archeologisch onderzoek dat in 2022 is de top van het duinzand is binnen een groot deel van het onderzoeksgebied in de afgelopen eeuw verstoord tot op een diepte van 0,80 tot 1,00 meter door bodemversturende activiteiten (*Brattinga, 2022*).

Op de hoogtekarte (fig. 3.3) is te zien dat het perceel wat hoger ligt dan het omliggende terrein. De gemiddelde maaiveld hoogte bedraagt 2,30m +NAP, terwijl de omliggende percelen een maaiveldhoogte (m + NAP) van circa 1,85 (noord), 1,60 (oost), 2,25 (zuid) en 1,55 (west) hebben. Het perceel lijkt met andere woorden ooit te zijn opgehoogd.

Figuur 3.3 | Reliefkaart van het plangebied (zwart onderbroken lijn) in context van het omliggende landschap. (Bron: AHN4 DTM dynamische opmaak)

3.4 Wallen

De wallen aan de randen van het plangebied variëren in hoogte tussen 0,6m (noord- en westzijde) en 0,9m (zuidzijde) ten opzichte van het naastgelegen maaiveld. De breedte varieert tussen de 0,5-1m (noordzijde) en 1,5-2,5m (west- en zuidzijde). De wallen vormen een enkele structuur zonder naastliggende greppel. Het materiaal waarmee de wallen zijn opgebouwd is naar alle waarschijnlijkheid van het naastliggende perceel of elders aangevoerd. De ouderdom van de wallen is moeilijk te achterhalen, waarschijnlijk zijn deze in de loop van een lange periode opgebouwd. Op basis van beschikbaar kaartmateriaal dateren de oudste structuren van de eerste helft van de 19^e eeuw.

3.5 Recent gebruik

Tot voor enkele jaren geleden is het plangebied gebruikt als boomkwekerij (mondelinge mededeling huidige eigenaar). Veel van de thans aanwezige vegetatie vormt een restant van dit gebruik. Op het perceel zijn met name de plantbedden van de dennen nog duidelijk herkenbaar. Over het verdere gebruik in het recente verleden is geen informatie beschikbaar.

De houtwallen worden al decennia lang niet meer beheerd als hakhout. Historisch werden deze wallen om de circa zeven jaar afgezet. Het hout werd gebruikt voor allerlei doeleinden in en om het lokale (landbouw) bedrijf. Wanneer hakhoutbeheer wordt beëindigd hebben veel stoven de neiging om zich te ontwikkelen tot hun oorspronkelijke boomvorm. Soms geholpen door de mensenhanden waarbij de beste staak(en) op een stoof werden vrijgezet door de overige stammen te verwijderen. Op deze vaak eenmalige en tevens laatste beheeringreep wordt wel 'spaartelgenbeheer' genoemd. De overblijvende staken ontwikkelen zich tot opgaande bomen.

Het verdere plangebied is reeds jaren niet beheerd. Als gevolg hiervan is het volledig overgroeid door bomen, struiken en ruigtekruiden.

4 AANWEZIGE VEGETATIE

In dit hoofdstuk wordt de vegetatie per laag beschreven. De plattegrond aan het einde van dit hoofdstuk geeft een overzicht van de groeiplaatsen van enkele kenmerkende bomen en struiken. De afbeeldingen in het fotoverslag geven een beeldimpressie van de vegetatie op 19 december 2022.

4.1 Kruidlaag

De bodem in grote delen van het plangebied is begroeid met klimop (*Hedera helix*). Plaatselijk zijn schaduw verdragende ruigte soorten zoals grote brandnetel (*Urtica dioica*), zwarte braam (*Rubus sect. Rubus*) en de exotische sneeuwbes (*Symphoricarpos albus*) aanwezig. Delen van de bodem zijn bedekt met door de jaren opgehoopt strooisel als gevolg waarvan niet of nauwelijks ondergroei aanwezig is.

Tijdens het veldbezoek zijn geen stinzenplanten aangetroffen, deze voor de kuststreek karakteristieke planten zijn mogelijk wel aanwezig maar in deze tijd van het jaar bovengronds niet zichtbaar.

4.2 Struiklaag

De struiklaag is op enkele open plekken na, dicht en gesloten. Over het algemeen domineren schaduwminnende soorten zoals hulst (*Ilex aquifolium*) en zaailingen van de Noordse- en gewone esdoorn (*Aser spec.*). In de groeiplaatsen en spreiding van soorten zijn de contouren van wat oorspronkelijk een siertuin geweest is, herkenbaar. Rondom de gebouwen domineren cultivar zoals gevlekte laurier (*Aucuba japonica*) terwijl verder van de bebouwing vandaan plantgroepen van hulst herkenbaar zijn. Op de vroeger open delen (gazons?) domineert de jonge opslag van bomen die in en om het plangebied voorkomen.

Onderstaande tabel geeft een overzicht van de in de struiklaag voorkomende soorten.

Tabel 4.1 | Overzicht van soorten in de struiklaag

Nederlandse naam	Wetenschappelijke naam	Aantal	Herkomst
Amerikaanse vogelkers	<i>Prunis serotina</i>	5 > 10	Niet inheems
Es*	<i>Fraxinus exelsior</i>	0 > 5	Inheems
Gevlekte laurier	<i>Aucuba japonica</i>	0 > 5	Niet inheems
Gewone esdoorn*	<i>Acer pseudoplatanus</i>	100 > 250	Niet inheems
Gewone vlier	<i>Sambucus nigra</i>	5 > 10	Inheems
Hazelaar	<i>Corylus avellana</i>	0 > 5	Inheems
Hulst	<i>Ilex aquifolium</i>	25 > 50	Inheems
Iep spec.	<i>Ulmus spec.</i>	0 > 5	Inheems
Liguster spec.	<i>Ligustrum spec.</i>	10 > 20	Inheems
Noordse esdoorn*	<i>Acer platanoides</i>	100 > 250	Niet inheems
Pruim spec.*	<i>Prunis spec.</i>	5 > 10	Onbekend
Rode kornoelje	<i>Cornus sanguinea</i>	0 > 5	Inheems
Taxus	<i>Taxus baccata</i>	0 > 5	Inheems
Zoete kers*	<i>Prunis avium</i>	0 > 5	Inheems
Zomer eik*	<i>Quercus robur</i>	5 > 10	Inheems

* Deze soorten zijn boomvormend maar in de struiklaag aanwezig als jonge planten

4.3 Boomlaag

Beeldbepalend voor het plangebied is de boomlaag. Deze bereikt een hoogte van 20 tot 25 meter en is over het grootste deel van het plangebied gesloten. Uitzondering hierop vormen de historisch open delen van waar lagere begroeiing het beeld beplaat.

Aan de noordzijde is een groepsgewijze aanplant van met name zwarte den (subsp. Oosterijkse den, *Pinus nigra nigra*) aanwezig. Deze opstand strekt zich uit over de gehele lengte van het perceel en is hier beeldbepalend. De conditie van de dennen is over het algemeen matig, met onderstandige, door lichtgebrek afstervende bomen en volgroeide exemplaren die in een eindfase geraken. In totaal zijn 42 dennen met een gemiddelde diameter op borsthoogte (DBH) van 35,7 cm geteld.

De randen van het plangebied aan de noord- en westzijde worden gevormd door een circa 0,6 meter hoge en 0,5 tot één meter brede wal waarop zomereiken (*Quercus robur*) groeien. De bomen zijn over het algemeen meerstammig, een kenmerk van historisch gebruik als hakhout. In totaal zijn 56 eiken stammen met een gemiddelde DBH van 38 cm geteld. Het totaal aantal bomen ligt wat lager, doordat een deel van de bomen zich vlak boven de grond splitst in een meerstammige stoof. Verspreid tussen de eiken groeien enkele esdoorns, een paardenkastanje (*Aesculus hippocastanum*) en een ruwe berk (*Betula pendula*). De houtwal is met name aan de noordzijde in goede conditie, aan de westzijde neemt het aantal bomen op de wal sterk af.

De zuidzijde van het plangebied wordt begrensd door een wal van een forser omvang (circa 1,5 meter hoog en 1,5 tot 2,5 meter brede wal) dan de noordzijde. Op deze wal groeit de zwarte els (*Alnus glutinosa*). Net als de eiken zijn deze elzen in het verleden beheerd als hakhout. De laatste decennia is dit beheer niet meer toegepast en hebben de hakhoutstoven zich ontwikkeld tot laag vertakte meerstammige bomen. In totaal zijn 45 bomen met een gemiddelde DBH van 24,2 cm geteld. Het merendeel van de bomen bevindt zich aan de westzijde van de houtwal. Het oostelijke deel van de houtwal (parallel aan het naastgelegen sportveld) is grotendeels overwoekerd door braam en verspreid wat laag struweel.

Verspreid door het plangebied zijn enkele solitaire bomen aanwezig. De kronen van deze bomen zijn inmiddels grotendeels ingesloten door omringende bomen en hiermee opgenomen in het gesloten bos dat zich in de loop van de tijd gevormd heeft. Oorspronkelijk zijn de verspreid staande bomen echter beeldbepalend geweest voor de tuin. Soorten die nog herkenbaar zijn betreffen zomereik, rode beuk (*Fagus sylvatica*), trompetboom (*Catalpa spec.*), zoete kers (*Prunus avium*), peer (hoogstam, *Pyrus spec.*), walnoot (*Juglans regia*), robinia (*Robinia pseudoacacia*) en enkele naaldbomen.

Onderstaande tabel geeft een overzicht van de in de boomlaag voorkomende soorten.

Tabel 4.2 | Overzicht van soorten in de boomlaag

Nederlandse naam	Wetenschappelijke naam	Aantal	Herkomst
Ceder spec.	<i>Cedrus spec.</i>	1	Niet inheems
Douglasspar	<i>Pseudotsuga menziesii</i>	5	Niet inheems
Fijnspar	<i>Picea abies</i>	3	Inheems
Gewone esdoorn	<i>Acer pseudoplatanus</i>	div	Niet inheems
Gewone vlier	<i>Sambucus nigra</i>	div	Inheems
Japanse larix	<i>Larix caempferi</i>	1	Niet inheems
Moerascypres	<i>Taxodium distichum</i>	5	Niet inheems
Noordse esdoorn	<i>Acer platanoides</i>	div	Niet inheems
Peer spec.	<i>Pyrus spec.</i>	2	Onbekend
Pruim spec.	<i>Prunus spec.</i>	div	Onbekend
Robinia	<i>Robinia pseudoacacia</i>	2	Niet inheems
Rode beuk	<i>Fagus sylvatica</i>	2	Inheems
Ruwe berk	<i>Betula pendula</i>	1	Inheems
Trompetboom	<i>Catalpa spec.</i>	2	Niet inheems
Walnoot	<i>Juglans regia</i>	2	Niet inheems
Witte paardenkastanje	<i>Aesculus hippocastanum</i>	1	Niet inheems
Zoete kers	<i>Prunus avium</i>	2	Inheems
Zomereik	<i>Quercus robur</i>	56	Inheems
Zwarte den	<i>Pinus nigra spec.</i>	42	Niet inheems
Zwarte els	<i>Alnus glutinosa</i>	45	Inheems

Figuur 3.1 | Plangebied (rode begrenzing) met locaties van markante (solitaire) bomen. De labels in de plattegrond vermelden de naam en diameter (DBH) per boom. De verdere punten markeren indicatief de positie van de overige loofbomen (blauw) en naaldbomen (groen). De oranje zone markeert de eiken houtwal, de gele zone de houtwal met elzen. (Bron ondergrond: ArcGis.com)

5 ANALYSE EN CONCLUSIE

5.1 Historie

De eerste ontginningen in de omgeving van het plangebied dateren van de 8^e eeuw. In de afgelopen 200 kreeg het plangebied haar huidige vorm; een kavel omringd door zandwallen. De hierop groeiende hakhoutstoven hebben zich in de decenia na WO2, toen hakhoutbeheer niet langer in zwang was, ontwikkeld tot bomen. De op het centraal gelegen perceel aanwezige bosschage dateert van recenter data. Op grond van historische kaarten en de leeftijd van de bomen, is deze medio jaren 50 van de vorige eeuw geïntroduceerd en heeft deze zich vanaf eind vorig eeuw ontwikkeld tot het huidige bos.

5.2 Vegetatie

Beeldbepalend voor de vegetatie in het plangebied zijn de houtwallen langs de randen van het perceel. De oorspronkelijke hakhoutstoven waarop de huidige bomen groeien zijn naar schatting 100 tot 150 jaar oud. De thans aanwezige eiken in de houtwal aan de noord- en westzijde van het terrein hebben zich naar schatting in de afgelopen 50 tot 70 jaar ontwikkeld.

De elzen aan de zuidzijde van het terrein lijken op basis van vorm en omvang van recenter data. De hakhout stoven waarop de bomen groeien zijn naar verwachting van dezelfde leeftijd als de eiken. Dit correspondeert met het beeld op historische kaarten en de vorm en omvang van de bomen. Mogelijk is het hakhout beheer van de elzen langer voortgezet dan dat van de eiken, als gevolg waarvan de bomen jonger zijn. Naar schatting zijn de bomen 30 tot 50 jaar oud.

Met uitzondering van enkele verspreid staande eiken (eik 86 en 60 in fig. 3.1) zijn de verdere bomen in het plangebied niet ouder dan 70 à 80 jaar. De herkomst van deze bomen is recente aanplant als kwekerij en/of tuininrichting. De dominant aanwezige dennen, sparren en esdoorns zijn van niet inheemse oorsprong en verjongen zich (met uitzondering van de esdoorns) niet op natuurlijke wijze in en om het plangebied. De historische, landschappelijke en ecologische betekenis van deze bomen is verwaarloosbaar.

De verdere vegetatie in stuik- en kruidlaag vormt een afspiegeling van de soorten in de boomlaag. Er zijn geen historische of landschappelijke waardevolle soorten aangetroffen in het plangebied.

5.3 Conclusie en aanbevelingen

Het plangebied vormt een goed bewaard voorbeeld van het historische verkavelingspatroon op de Hollandse strandwallen. Deze structuur in de vorm van akkers met wallen waarop later hakhout is aangebracht kan als waardevol te worden beschouwd. De houtwallen bestaande uit voornamelijk zomereik en ruwe els worden niet langer als hakhout beheerd. Desondanks vormen zij een karakteristiek cultuurhistorischelement in het landschap. Geadviseerd wordt daarom dit element te behouden en waar mogelijk te herstellen. Dit kan bijvoorbeeld door openingen in de houtwal weer in te planten met streekeigen soorten en waar mogelijk het hakhout beheer weer te hervatten¹. Voor een duurzaam herstel van de houtwallen kan het beste een deskundig advies opgesteld worden.

Afgezien van de houtwallen kunnen enkele oorspronkelijk solitaire bomen (fig. 3.1) als karakteristiek geclassificeerd worden. Deze bomen hebben echter geen cultuurhistorische waarde.

¹ Hervatten van het hakhoutbeheer dient wel overwogen plaats te vinden. De eiken aan de noordzijde zijn bijvoorbeeld inmiddels te oud om een dergelijke ingreep te overleven. De elzen aan de zuidzijde kunnen deze maatregel beter verdragen en bijvoorbeeld in een zeven tot 10 jarige cyclus worden afgezet.

6 GERAADPLEEGDE BRONNEN

6.1 Literatuur

- Brattinga J.J., (2022). Boren aan de Hoogeweg 73a te Heiloo, gemeente Heiloo. Inventariserend Veldonderzoek (IVO-o) d.m.v. karterende boringen. Archol Rapport 674
- Pieterman L. (2022). Quicksan Wet natuurbescherming Hoogeweg 73a te Heiloo, Oriënterend onderzoek ecologie in het kader van de Wet natuurbescherming. Blom Ecologie BV
- Mitchell A. & Wilkinson J. (1984). Bomengids. Uitgeversmaatschappij Tirion, Baarn
- Stouthamer E., Cohen K.M. & Hoek W.Z. (2020). De vorming van het land, geologie en geomorfologie. Perspectief uitgevers, Bilthoven

6.2 Online bronnen

- <https://rce.webgispublisher.nl>
- <https://www.arcgis.com>
- <https://www.ahn.nl/ahn-viewer>
- <https://ahn.arcgisonline.nl>
- <https://boomregister.nl/overzichtskaart-van-de-bomen-in-nederland>
- <https://www.atlasleefomgeving.nl>
- <https://www.floron.nl/soortenlijst>
- <https://www.verspreidingsatlas.nl>
- <https://www.topotijdreis.nl>

FOTOVERSLAG 19 DECEMBER 2022

LIJST VAN BOMEN EN STRUIKEN

Nederlands	Wetenschappelijk	Aantal	Herkomst	Conditie	Toelichting
Amerikaanse vogelkers	<i>Prunus serotina</i>	5 > 10	Niet inheems	nvt	Ondergroei
Es	<i>Fraxinus exelsior</i>	0 > 5	Inheems	nvt	Ondergroei
Gevlekte laurier	<i>Aucuba japonica</i>	0 > 5	Niet inheems	nvt	Ondergroei
Hazelaar	<i>Corylus avellana</i>	0 > 5	Inheems	nvt	Ondergroei
Hulst	<i>Ilex aquifolium</i>	25 > 50	Inheems	nvt	Ondergroei
Iep spec.	<i>Ulmus spec.</i>	0 > 5	Inheems	nvt	Ondergroei
Liguster spec.	<i>Ligustrum spec.</i>	10 > 20	Inheems	nvt	Ondergroei
Rode kornoelje	<i>Cornus sanguinea</i>	0 > 5	Inheems	nvt	Ondergroei
Taxus	<i>Taxus baccata</i>	0 > 5	Inheems	nvt	Ondergroei
Ceder spec.	<i>Cedrus spec.</i>	1	Niet inheems	Matig	Boomlaag
Douglasspar	<i>Pseudotsuga menziesii</i>	5	Niet inheems	Goed	Boomlaag
Fijnspar	<i>Picea abies</i>	3	Inheems	Matig	Div. soorten
Gewone esdoorn	<i>Acer pseudoplatanus</i>	div	Niet inheems	Goed	Deels ondergroei
Gewone vlier	<i>Sambucus nigra</i>	5 > 10	Inheems	nvt	Ondergroei
Japanse larix	<i>Larix kaempferi</i>	1	Niet inheems	Matig	Boomlaag
Moerascypres	<i>Taxodium distichum</i>	5	Niet inheems	Goed	Boomlaag
Noordse esdoorn	<i>Acer platanoides</i>	div	Niet inheems	Goed	Deels ondergroei
Peer spec.	<i>Pyrus spec.</i>	2	Onbekend	Matig	Boomlaag
Pruim spec.	<i>Prunus spec.</i>	5 > 10	Onbekend	nvt	Ondergroei
Robinia	<i>Robinia pseudoacacia</i>	2	Niet inheems	Goed	Boomlaag
Rode beuk	<i>Fagus sylvatica</i>	2	Inheems	Goed	Boomlaag
Ruwe berk	<i>Betula pendula</i>	1	Inheems	Slecht	Onderstandig
Trompetboom	<i>Catalpa spec.</i>	2	Niet inheems	Matig	Boomlaag
Walnoot	<i>Juglans regia</i>	2	Niet inheems	Goed	Boomlaag
Witte paardenkastanje	<i>Aesculus hippocastanum</i>	1	Niet inheems	Matig	Boomlaag
Zoete kers	<i>Prunus avium</i>	2	Inheems	Slecht	Zwam infectie
Zwarte den	<i>Pinus nigra spec.</i>	42	Niet inheems	Matig	Boomlaag
Zwarte els	<i>Alnus glutinosa</i>	45	Inheems	Goed	Voormalig hakhout
Zomereik	<i>Quercus robur</i>	56	Inheems	Goed	Voormalig hakhout